

интесивна работа, безъ да спите. Тѣй както спи човѣкъ тукъ на земята, губи си съзнанието. Въ духовния свѣтъ почивка има, но стане нѣма. Слѣдователно, между този и духовния свѣтъ има една разлика. Тѣй, както сте облъчени въ материята, за духовния свѣтъ можете да имате само една смѣтна прѣдстава. Не мислете, че туй е единъ упрѣкъ. Даже много напрѣднали индивиди иматъ смѣтна прѣдстава за духовния, за Божествения свѣтъ. Азъ ви казвамъ: Божествениятъ свѣтъ е една красота, която не може да се опише съ съврѣмения езикъ, и не може да се прѣдаде на нашето съзнание, понеже у насъ нѣма тѣзи органи, тия усѣти, за да се възприеме тази красота. Човѣкъ трѣбва само да види, за да си го прѣдстави. Разгледайте сега живота на едно дърво! То има двоякъ животъ: единъ горѣ, въ клонищата, и другъ долу, въ коренитѣ. Коренитѣ питатъ клонищата: „Какво правите горѣ?“ Тѣ казватъ: „У насъ има голѣмо клатушкане“. А коренитѣ казватъ: „У насъ нѣма никакво клатушкане“. Защо? Клонищата горѣ се огъватъ на една или друга страна, но коренитѣ долу слабо, чрѣзъ отражение чувствуватъ, че горѣ става едно малко клатушкане. Долнитѣ части на дървото, като не знаятъ методъ да урегулиратъ своето кръвообръщение, то невидимиятъ свѣтъ, природата имъ идва на помощъ. Чрѣзъ тоза клатушкане прави едно упражненіе, за да урегулира и да изкачи нагорѣ нужнитѣ сокове на растението. Горнитѣ части на растението не знаятъ какво правятъ долнитѣ, т. е. въ невидимия свѣтъ има сжщества, които не знаятъ какво правятъ долу. Когато дойде една подпочвена вода да осакати коренитѣ, клонищата питатъ: „Какво става долу?“ — Много е тежко, страдаме. Горнитѣ нищо не знаятъ, тѣ сж тихи и спокойни. Какъ ще се разбератъ? Слѣдователно, сжществата, които живѣятъ въ горния свѣтъ, често слизатъ на земята, за да ни изучаватъ на опитъ, а че чрѣзъ съзерцание. Даже и най-великитѣ сжщества чувствуватъ необходимостта поне единъ пжтъ да слѣзатъ при даденитѣ условия, за да добиятъ истинското знание. За да добиемъ истинското знание въ този свѣтъ, който виждаме, трѣбва да слѣземъ тамъ долу, въ сжщностьта на Бога. Въ туй, което не виждаме, тамъ е Богъ, а не въ външното. Външното е сѣнка на